

przednim paragrafie niniejszego rozporządzenia winni zwracać się do właściwego okręgowego urzędu ziemskiego, względnie, o ile chodzi o majątki instruktcyjne, do Ministerstwa Reform Rolnych za pośrednictwem właściwego okręgowego urzędu ziemskiego. W zastępstwie właściciela dóbr martwej ręki prośbę winna wnieść osoba zarządzająca temi dobrami, imieniem zaś właściciela niewłasnowolnego opiekun lub kurator za zgodą właściwego sądu opiekuńczego.

Do prośby, niezależnie od tego, w jakim powiecie znajdują się odnośne nieruchomości, winny być dołączane dane, wymagane w art. 2 rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 14 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. z r. 1922 № 1 poz. 3), a nadto następujące dokumenty:

- a) zaświadczenie właściwego urzędu (inspektora) skarbowego o wysokości sumy przypadających od właściciela majątku należności z tytułu podatku majątkowego, oraz o wysokości sumy uiszczonych przez płatnika na ten cel wpłat,
- b) obliczenie stwierdzające, że część ceny sprzedaży płatna przed aktem kupna-sprzedaży i przy tym akcie nie przewyższa sumy potrzebnej do pokrycia należności z tytułu podatku majątkowego i kosztów połączonych z parcelacją,
- c) zaświadczenie lub pokwitowanie kasy skarbowej, sądu lub notariusza z wpłacenia na poczet podatku majątkowego sum pobranych ewentualnie przed zawarciem umowy o sprzedaż.

§ 3. Płatnikom, którzy w myśl postanowień poprzedniego paragrafu wniosą odpowiednio udokumentowane prośby, okręgowy urząd ziemski wyda zaświadczenia o złożeniu tych prośb.

Na podstawie takiego zaświadczenia dyrektor właściwej izby skarbowej może na prośbę płatnika, uwzględniając czas potrzebny do przeprowadzenia parcelacji, udzielić stosownego odroczenia terminu płatności podatku.

§ 4. Odpowiednio do sumy należnego od płatnika podatku majątkowego okręgowy urząd ziemski na podstawie przeciętnych cen rynkowych za ziemię ustali obszar gruntów mających ulec sprzedaży dla pokrycia zarówno podatku majątkowego, jak i wszelkich kosztów połączonych z parcelacją i przewłaszczeniem gruntów.

W wypadkach, w których część ceny kupna ma być nowonabywcom skredytowana, okręgowy urząd ziemski udzieli zezwolenia na sprzedaż takiego obszaru gruntów, jakiego sprzedaż okaże się niezbędną, aby należny od płatników podatek majątkowy został w całości pokryty wpłatami gotówkowymi, złożonymi przez kupujących przed aktem kupna-sprzedaży i przy tym akcie.

W zezwoleniach na parcelację okręgowy urząd ziemski winien zawsze zamieszczać zastrzeżenie, że sumy pieniężne, należne za sprzedane na mocy powołanej ustawy grunta, winny być przez nabywców składane w sposób określony w części drugiej i trzeciej art. 2 ustawy.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Reform Rolnych: *W. Kopczyński*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

29.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 31 grudnia 1924 r.

w sprawie zmiany niektórych norm opłat manipulacyjnych, pobieranych przy odprawie celnej towarów.

Na podstawie artykułu 7 p. e ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80 poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustępy A i E rozdziału I oraz cały rozdział II artykułu 15 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem z dnia 27 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 68 poz. 663) otrzymują następujące brzmienie:

Ustęp A. Rozdziału I.

Od towarów przywożonych i wywożonych podlegających opłacie celnej, z wyjątkiem przywożonych kolejowych przesyłek pośpiesznych i nadzwyczajnych — 5% od sumy cła, najmniej jednak 0,50 zł. od każdej przesyłki.

Od przywożonych kolejowych przesyłek pośpiesznych i nadzwyczajnych — 15% od sumy cła, najmniej jednak 0,50 zł. od każdej przesyłki.

Ustęp E. Rozdziału I.

Od towarów odprawianych na zasadzie art. 12 niniejszego rozporządzenia w obrocie uszlachetniającym czynnym i biernym oraz w obrocie reparacyjnym czynnym i biernym pobiera się przy przywozie i powrotnym wywozie oraz przy wywozie i powrotnym przywozie 0,01 zł. od 100 kg. wagi surowej, najmniej jednak 0,50 zł. od każdej przywożonej lub wywożonej przesyłki.

W innych wypadkach odprawy warunkowej towarów pobiera się przy przywozie oraz przy wywozie 0,05 zł. od 100 kg. wagi surowej, najmniej jednak 0,50 zł. od każdej wywożonej lub przywożonej przesyłki.

O ile do towarów odprawionych pierwotnie warunkowo stosuje się następnie odprawę zwykłą (ostateczną), opłaty manipulacyjne należy pobierać według norm właściwych, stosowanych przy odprawie ostatecznej.

Pobieranie opłat manipulacyjnych przy odprawie warunkowej przesyłek w ruchu pocztowym normuje treść rozdziału III.

Rozdział II.

Następujące towary są wolne od wszelkich opłat manipulacyjnych.

1) Przy przywozie i wywozie.

- a) węgiel kamienny, brunatny, torfowy i drzewny, cegielki węglowe (brykiety), koks i torf;
- b) wszelkiego rodzaju wolne od cła, żywe: zwierzęta, ptactwo, owady, płazy, ryby;
- c) towary przewożone w ruchu granicznym.

2) Przy przywozie.

- a) towary odprawiane bez cła w myśl art. 10 oraz punktów 1, 2, 3, 4, 5, 7 i 8 artykułu 11 niniejszego rozporządzenia;
- b) towary wolne w przywozie od cła, a przeznaczone dla instytucji i osób wymienionych w punkcie 4 artykułu 11 niniejszego rozporządzenia, oraz towary krajowego pochodzenia wolne w przywozie od cła, zwrócone z zagranicy w stanie niezmiennym;
- c) przedmioty przewożone na zasadzie umów o reewakuacji, rewindykacji, repatrjacji i reparacji (odszkodowaniu);
- d) przywożone z połowu na łodziach rybackich ryby świeże.

3) Przy wywozie.

- a) towary będące przedmiotem monopolu państwowego, wysyłane zagranicę przez zarządy monopolów państwowych;
- b) wszelkiego rodzaju przesyłki urzędowe;
- c) przesyłki służbowe przedstawicielstw i misji dyplomatycznych oraz konsulatów państw obcych, jak również przesyłki stanowiące własność osobistą personelu tych przedstawicielstw, misji i konsulatów;
- d) towary wymienione w punktach 8, 10, 11, 12, 13 artykułu 10 niniejszego rozporządzenia oraz towary wymienione w punktach 7 i 8 artykułu 11 niniejszego rozporządzenia.

3) Przy przewozie.

Towary przewożone tranzytem.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie siódmego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

30.**Rozporządzenie Ministra Skarbu**

z dnia 8 stycznia 1925 r.

o ustanowieniu Delegata Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Katowicach.

Na mocy § 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 grudnia 1924 r. o zmianie ustroju Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 107 poz. 967) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony zostaje Delegat Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Katowicach.

§ 2. Zakres działania Delegata Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej w Katowicach obejmuje obszar województwa śląskiego.

§ 3. Delegat Prokuratorji Generalnej w Katowicach podlega służbowo Prezesowi Oddziału Prokuratorji Generalnej w Krakowie.

§ 4. Na obszarze, określonym w § 2, wszelkie sprawy sądowe, w których stroną jest Skarb Państwa lub inne podmioty prawne zastępowane przez Prokuratorję Generalną, a w których powództwo lub pierwsze podanie wniesione zostały lub wniesione będą przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, prowadzone będą aż do zupełnego ukończenia we wszystkich instancjach przez organy, powołane na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów do zastępstwa sądowego Skarbu Państwa i wspomnianych podmiotów prawnych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lutego 1925 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

31.**Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu**

z dnia 31 grudnia 1924 r.

o podwyższeniu podanej wartości na listach wartościowych w pocztowym obrocie z zagranicą.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58 poz. 584) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp drugi § 2 rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 17 lipca 1922 r. o zaprowadzeniu wymiany listów z podaną wartością z zagranicą (Dz. U. R. P. № 65 poz. 588) otrzymuje brzmienie następujące:

„Najwyższy wymiar podanej wartości nie może przekraczać 5000 franków w złocie, względnie ich ekwiwalentu w złotych polskich”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

32.**Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu**

z dnia 31 grudnia 1924 r.

o wprowadzeniu w obieg znaczków pocztowych opłaty przeznaczonych dla polskich urzędów pocztowych w Gdańsku.

Na mocy art. 21 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58 poz. 584) zarządza się co następuje: